

STANOVISKO SVAZU ENERGETIKY ČESKÉ REPUBLIKY K NÁVRHU ZÁKONA, KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 76/2002 SB., O INTEGROVANÉ PREVENCI A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ, O INTEGROVANÉM REGISTRU ZNEČIŠŤOVÁNÍ A O ZMĚNĚ NĚKTERÝCH ZÁKONŮ (ZÁKON O INTEGROVANÉ PREVENCI), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, A DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ ZÁKONY.

Č. J.: SEČR/2026/8

Kontaktní osoba: Jan Šebesta, jan.sebesta@svazenergetiky.cz

3. 3. 2026

Svaz energetiky České republiky (SEČR) upozorňuje především na nutnost sladit českou legislativu s aktuálně probíhající revizí evropské směrnice 2008/98/ES, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 a (EU) 2024/1785 s cílem zjednodušit vybrané požadavky a snížit administrativní zátěž podniků. Podle SEČR by přijetí zákona v současné podobě vedlo k zavedení povinností, které mohou být brzy na úrovni EU zrušeny nebo zmírněny, například v oblasti systémů environmentálního řízení, chemických inventářů, auditů či transformačních plánů. To by zbytečně zatížilo české podniky, oslabilo jejich konkurenceschopnost a bylo by v rozporu s cílem Evropské komise snižovat administrativní náročnost regulace. SEČR proto požaduje, aby národní úprava reflektovala očekávané změny evropské legislativy a zabránila zavedení nadbytečných a krátkodobých regulačních povinností.

Současně svaz navrhuje řadu konkrétních legislativních úprav s cílem zvýšit právní jistotu, přehlednost a proveditelnost zákona v praxi. Zdůrazňuje potřebu jasně definovat emisní limity s ohledem na reálné technické a provozní podmínky zařízení, zajistit, aby integrovaná povolení obsahovala přehledně všechny relevantní podmínky, a zavést transparentní proces tvorby obecně závazných pravidel. Dále požaduje odstranění nebo úpravu některých povinností, které považuje za nepřiměřené, duplicitní nebo nejasné, například v oblasti auditů EMS, transformačních plánů, monitoringu a výjimek z emisních limitů. Celkově svaz podporuje ochranu životního prostředí, avšak požaduje, aby právní úprava byla realistická, technicky proveditelná, právně srozumitelná a zároveň nezatěžovala podniky nad rámec nezbytného minima.

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. K potřebě sladit probíhající proces transpozice s paralelně probíhající revizí v rámci ENVI Omnibus

Upozorňujeme na zásadní potřebu sladit probíhající proces transpozice s paralelně probíhající revizí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2008/98/ES, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 a (EU) 2024/1785 s cílem zjednodušit vybrané požadavky a snížit administrativní zátěž podniků. Připravované změny na úrovni EU mají výrazný dopad na podobu národních povinností a nelze je tedy ignorovat.

Mezi nejvýznamnější plánované úpravy patří zejména zavedení možnosti jednotného EMS pro více provozů, zrušení povinnosti chemického inventáře, zrušení auditu EMS a transformačních plánů, a také prodloužení implementační lhůty z roku 2027 na rok 2030. Tyto změny podle hodnocení RP ČR představují potenciální roční úsporu přibližně 100 mil. EUR a jednorázovou úsporu 35 mil. EUR na úrovni EU, což jasně dokládá jejich ekonomický význam.

Pokud by Česká republika přistoupila k transpozici ve stávající podobě, sice by tím formálně splnila požadavky unijní legislativy, avšak zároveň by na podniky uvalila nadbytečnou a v krátkém horizontu již neaktuální regulatorní zátěž. To je v přímém rozporu s aktuálním směřováním Evropské komise, která v dané oblasti předpokládá významné zjednodušení a redukci administrativní zátěže s cílem posílit konkurenceschopnost podniků.

Je proto nezbytné přizpůsobit legislativní úpravy aktuálnímu vývoji na úrovni EU a reflektovat chystané změny ještě před jejich formálním dokončením. Tento postup je plně slučitelný s platnými závazky a zároveň zabrání tomu, aby české podniky čelily neodůvodněné regulatorní zátěži, která by jim ztížila konkurenční postavení a byla v rozporu s deklarovanou strategií Evropské komise na její snižování.

Tato připomínka je zásadní.

2. K přechodnému ustanovení čl. 15a revize směrnice IED – nejistoty měření

V souvislosti s novelou je potřeba upozornit na nezbytnost transpozice přechodného ustanovení článku 15a revize směrnice IED (posouzení souladu – nejistoty měření), který má být dle důvodové zprávy transponován do prováděcího předpisu k zákonu o ochraně ovzduší a zákona o vodách. S ohledem na přímé účinky tohoto prováděcího aktu by nepřijetí přechodných ustanovení k tomuto článku přinášelo provozovatelům značné problémy. Zároveň doporučujeme s ohledem na dosud zveřejněné návrhy zvážit alespoň částečnou transpozici tohoto rozhodnutí, které se ve svém návrhu dostává do kolize se stávajícím nařízením vlády č. 401/2015 Sb. V souvislosti s tímto článkem stejně jako ve výše uvedených případech vznikají pochybnosti k uplatnění rozhodnutí.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

3. K § 5b

Rádi bychom se dotázali, na základě čeho bude probíhat přihlašování do systému. Preferujeme využití přihlašovacího jména a hesla, dvoufaktorového ověření apod. spíše než přihlašování pomocí identity občana a souvisejících nástrojů (bankovní identita, eObčanka, mobilní klíč eGovernmentu apod.).

4. K § 13a odst. 1

Žádáme o stanovení, že bude možné namísto podmínek stanovených v obecně závazných pravidlech nadále stanovit podmínky dle § 13 odst. 4 písm. a), c), d), f), h), i), k), l), m), n), o) a p) **v rámci integrovaných povolení, a to z rozhodnutí příslušných krajských úřadů.** Toto pravděpodobně vyplývá z § 13a odst. 7, nicméně explicitní vyjádření v zákoně je vhodnější.

Požadujeme, aby byl takový princip stanoven, např. takto:

„(1) Obecně závaznými pravidly ~~je~~ **mohou být** pro příslušné odvětví na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách a zvláštních právních předpisů⁶⁾ stanoveny podmínky provozu, které se vztahují na všechny náležitosti obsahu integrovaného povolení podle § 13 odst. 4 s výjimkou náležitostí uvedených v § 13 odst. 4 písm. b), e), g) a j).“.

Dále si dovoluujeme upozornit na formální a praktické aspekty stanovení podmínek formou obecně závazných pravidel ve vyhlášce.

Odůvodnění:

Pro provozovatele není vhodné pouze odkazovat v povoleních provozu na legislativní předpisy a jiné dokumenty, a to s ohledem na přehlednost povolení a podmínek v něm stanovených pro všechny uživatele vč. operátorů provozů, provozních techniků, údržby zařízení apod. Bylo by proto vhodné, aby v každém případě byly součástí povolení provozu též vypsány též podmínky dle obecně závazných pravidel.

Tato připomínka je zásadní.

5. K § 13a odst. 5

Žádáme úpravu § 16a odst. 3 následovně:

„(5) V obecně závazných pravidlech se stanoví pro kategorie zařízení s podobnými vlastnostmi, které jsou relevantní pro určení nejnižší dosažitelné úrovně emisí, nejpřísnější emisní limity, jichž lze dosáhnout použitím nejlepších dostupných technik, s přihlédnutím k celému rozsahu úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami **a k reálným provozním podmínkám těchto zařízení**. Obecně závazná pravidla musí být stanovena na základě informací ze závěrů o nejlepších dostupných technikách, přičemž je analyzována proveditelnost splnění nejpřísnějšího limitu rozsahu úrovně emisí spojených s nejlepšími technikami a prokázána nejlepší výkonnost, které mohou tyto kategorie zařízení **v reálném provozu** dosáhnout použitím nejlepších dostupných technik, jak je popsáno v závěrech o nejlepších dostupných technikách.“.

Odůvodnění:

Chybí dostatečné zdůraznění přihlédnutí k reálným možnostem jednotlivých provozů a k provozním podmínkám v praxi. Stanovení „nejpřísnějších emisních limitů“ pouze jako mechanické převzetí nejnižší hodnoty z rozsahu BAT-AEL může vést k nastavení pravidel, která budou pro část zařízení technicky nebo provozně nerealizovatelná, případně budou vyžadovat nepřiměřené zásahy bez prokazatelného přínosu pro životní prostředí. Rozsahy BAT-AEL jsou formulovány pro různé konfigurace zařízení, různé vstupní suroviny/paliva, různé režimy a jsou dosažitelné za odlišných podmínek. Proto je nezbytné, aby obecně závazná pravidla byla stanovena na základě závěrů o BAT s výslovným posouzením proveditelnosti splnění nejpřísnějšího limitu v reálných provozních podmínkách dotčených kategorií zařízení a s prokázáním nejlepší výkonnosti, které mohou tyto kategorie zařízení v běžném provozu dosáhnout při použití BAT.

Navržené doplnění textu explicitně vyžaduje, aby při tvorbě obecně závazných pravidel byla provedena analýza proveditelnosti a zohledněny skutečné provozní podmínky (technické uspořádání, variabilita vstupů, režimy provozu a měřitelnost/dosažitelnost hodnot v dlouhodobém průměru). Tím se sníží riziko stanovení limitů, které by byly nesplnitelné nebo by vedly k formálním výjimkám a opakovaným správním řízením, a současně se zachová požadavek na dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí v souladu se smyslem IPPC a závěry o BAT.

Tato připomínka je zásadní.

6. K § 13a odst. 6 písm. a)

Žádáme do § 13a odst. 6 písm. a) (případně do navazujícího ustanovení) doplnit požadavek, aby závazné podmínky provozu vyplývající z obecně závazných pravidel byly v integrovaném povolení výslovně uvedeny, a to buď:

- převzetím (reprodukcí) relevantních ustanovení, nebo
- jednoznačným odkazem na konkrétní část obecně závazných pravidel (např. označením článku/části/přílohy) tak, aby provozovatel měl klíčové závazné povinnosti soustředěny v jednom rozhodnutí a aby bylo z integrovaného povolení zřejmé, které konkrétní podmínky se na zařízení vztahují.

Odůvodnění:

Je třeba posílit přehlednost, právní jistotu a vymahatelnost integrovaného povolení jako základního rozhodnutí, podle něhož se provozovatel řídí a podle něhož probíhá výkon kontroly. V situaci, kdy budou některé závazné podmínky stanoveny v obecně závazných pravidlech, hrozí v praxi roztříštění povinností mezi více dokumentů, což může vést k nejasnostem, opomenutím a rozdílnému výkladu toho, které konkrétní podmínky jsou pro dané zařízení relevantní.

Výslovné uvedení (převzetí) relevantních podmínek do integrovaného povolení, případně alespoň jejich konkrétní a jednoznačné odkazování, zvyšuje srozumitelnost pro provozovatele a současně usnadňuje práci dozorovým orgánům. Integrované povolení tak bude plnit funkci „centrálního“ dokumentu, v němž jsou soustředěny klíčové závazné povinnosti pro konkrétní zařízení, aniž by bylo nutné při běžné aplikaci opakovaně dohledávat a interpretovat externí právní předpisy.

Navržené úpravy zároveň nepředstavují ztížení věcných požadavků ani zavedení nové povinnosti nad rámec obecně závazných pravidel. Jde o procesní zpřehlednění a posílení předvídatelnosti, které snižuje riziko sporů a přispívá k jednotné správní praxi.

Tato připomínka je zásadní.

7. K § 13a odst. 7

Žádáme úpravu odst. 7:

„(7) Závazné podmínky provozu stanovené v integrovaném povolení nesmí být ~~stejně nebo~~ mírnější než podmínky provozu stanovené v obecně závazných pravidlech, s výjimkou případů, kdy je stanovení mírnějších závazných podmínek provozu v souladu s tímto zákonem. Úřad může v integrovaném povolení stanovit další závazné podmínky provozu nad rámec obecně závazných pravidel.“.

Odůvodnění:

Navrhované znění § 13a odst. 7, které stanoví, že závazné podmínky provozu v integrovaném povolení „nesmí být stejné nebo mírnější“ než podmínky v obecně závazných pravidlech, považujeme za nepraktické. Obecně závazná pravidla mají plnit roli minimálního standardu pro danou kategorii zařízení. Integrované povolení tento standard konkretizuje pro konkrétní zařízení a zároveň představuje základní přehledný dokument, podle kterého se provozovatel řídí a podle kterého probíhá kontrolní činnost.

Z hlediska právní jistoty a vymahatelnosti je vhodné, aby klíčové povinnosti vyplývající z obecně závazných pravidel mohly být v integrovaném povolení uvedeny i shodně. Integrace těchto podmínek do rozhodnutí zvyšuje přehlednost pro provozovatele, usnadňuje kontrolu ze strany dozorových orgánů a snižuje riziko opomenutí nebo chybné interpretace povinností.

Z těchto důvodů navrhujeme vypustit slovní spojení „stejně nebo“ a ponechat pouze požadavek, že závazné podmínky provozu stanovené v integrovaném povolení nesmí být mírnější než podmínky stanovené v obecně závazných pravidlech, s výslovným potvrzením, že shodná formulace je přípustná. Současně zůstává zachována možnost úřadu stanovit v integrovaném povolení další (přísnější či doplňující) podmínky nad rámec obecně závazných pravidel, pokud to vyžadují specifika daného zařízení nebo místní podmínky.

Tato připomínka je zásadní.

8. K § 13a odst. 8 a 9

Žádáme doplnit do § 13a (případně do prováděcího mechanismu) minimální procesní požadavky pro tvorbu a změny obecně závazných pravidel, zejména:

- zveřejnění návrhu a základních podkladů (v rozsahu možném),
- možnost uplatnění připomínek dotčenými subjekty,
- přiměřené přechodné období pro nabytí účinnosti změn obecně závazných pravidel, aby bylo možné reálně zajistit technickou a provozní implementaci.

Odůvodnění:

Obecně závazná pravidla budou mít přímý dopad na závazné podmínky provozu a budou významným nástrojem regulace celých kategorií zařízení. Pro zajištění jednotné praxe, předvídatelnosti a minimalizace sporů je vhodné stanovit alespoň základní procesní rámec jejich přípravy a aktualizací. Transparentní postup a přiměřené přechodné období podporují proveditelnost požadavků v praxi a snižují riziko formálních nesouladů a následných žádostí o výjimky či opakovaných změn integrovaných povolení. Navržené doplnění je procesní povahy a přispívá k efektivitě regulace bez snižování úrovně ochrany životního prostředí.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 14 odst. 1

Z navrženého textu není zcela zřejmé stanovování emisních limitů v IP a obecně závazných pravidlech. Prosíme o vyjasnění, jak bude stanovena hodnota emisních limitů v obecně závazných pravidlech v návaznosti na BAT – AEL.

10. K § 14 odst. 1

Podle návrhu má úřad při stanovení emisních limitů pro vypouštění odpadních vod přihlédnout k proměnlivosti dynamiky průtoku vody ve vodních recipientech.

Jakým způsobem budou krajské úřady přistupovat ke stanovení emisních limitů na základě proměnlivosti dynamiky a na základě čeho budou toto hodnotit?

Pokud musí provozovatel pracovat s průtoky ve vodním toku je nutné, aby povodí tyto hodnoty poskytovala bezúplatně – v takovém případě žádáme o odpovídající zakotvení tohoto principu v zákoně.

Tato připomínka je zásadní.

11. K § 14 odst. 1

Požadujeme následující úpravu vymazání rozsahů pro emise CO₂:

„Vztahují-li se na zařízení ustanovení zvláštního právního předpisu,^{14a)} úřad stanoví emisní limity; ~~závažné rozsahy environmentální výkonnosti, limity environmentální výkonnosti a orientační úrovně environmentální výkonnosti~~ pro tyto skleníkové plyny jen tehdy, je-li to nezbytné k zabránění závažného znečišťování v místě provozu.“.

Odůvodnění:

Pro emise CO₂ by neměly být stanoveny závazné rozsahy environmentální výkonnosti, limity environmentální výkonnosti ani orientační úrovně environmentální výkonnosti. Viz čl. 9 odst. 2 směrnice IED. Pro emise CO₂ je platná a dostatečná legislativa EU ETS.

Tato připomínka je zásadní.

12. K § 14a odst. 5

Žádáme v textu zákona o vyjasnění vazeb mezi ustanoveními § 14 odst. 4 písm. b), § 14a odst. 5 a § 14b. Dle důvodové zprávy je výjimka podle § 14b předmětem § 14a odst. 5–a tedy pravděpodobně i § 14a odst. 5 písm. b). Toto je však z návrhu samotného textu zákona obtížně čitelné.

V souvislosti s tímto žádáme o vyjasnění – pokud bude stanoven emisní limit dle § 14a odst. 4 písm. b), co je myšleno větou, že musí úřad posoudit výsledky s cílem zajistit, aby emise nepřekračovaly BAT – AEL?

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 14b odst. 3

Z navržené právní úpravy není jednoznačné, že ustanovení § 14b odst. 3, tedy ustanovení týkající se aplikace monitoringu v příjímacím prostředí se neuplatní ve vztahu ke stávajícím výjimkám z BAT, resp. k výjimkám vydaných podle stávajících závěrů o BAT.

Žádáme, aby bylo z novely explicitně zřejmé, že ustanovení § 14b odst. 3, tedy ustanovení týkající se aplikace monitoringu v příjímacím prostředí se neuplatní ve vztahu ke stávajícím výjimkám z BAT.

Odůvodnění:

Podle bodu 3. přechodných ustanovení se pro stávající spalovací zdroje uplatní §14 b) v případech zde uvedených. Mělo by být jednoznačné, že monitoring do příjímacího prostředí se bude vztahovat

až k výjimkám z BAT, vydaných podle nových Závěrů o BAT, které budou vydány po 1. červenci 2026 pokud nebudou uplatněny body a) a c) bodu 3. přechodných ustanovení.

Minimálně v rámci vypořádání připomínek by bylo vhodné jednoznačně vysvětlit, že znění bodu 3. přechodných ustanovení „a) vydání rozhodnutí o změně integrovaného povolení z důvodu podstatné změny zařízení, a to v případě změny plánované provozovatelem zařízení nebo změny vyplývající z výsledků přezkumu závazných podmínek integrovaného povolení provedeného podle § 18 odst. 2 zákona č. 76/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“ nezahrnuje případy podstatné změny zahrnující vydání výjimek z BAT či jejich změny.

Zároveň je potřeba upozornit na nezbytnost transpozice přechodného ustanovení článku 15a revize směrnice IED (posouzení souladu – nejistoty měření), který má být dle důvodové zprávy transponován do prováděcího předpisu k zákonu o ochraně ovzduší a zákona o vodách. S ohledem na přímé účinky tohoto prováděcího aktu by nepřijetí přechodných ustanovení k tomuto článku přinášelo provozovatelům značné problémy. Zároveň doporučujeme s ohledem na dosud zveřejněné návrhy zvážit alespoň částečnou transpozici tohoto rozhodnutí, které se ve svém návrhu dostává do kolize se stávajícím nařízením vlády č. 401/2015 Sb. V souvislosti s tímto článkem stejně jako ve výše uvedených případech vznikají pochybnosti k uplatnění rozhodnutí.

Tato připomínka je zásadní.

14. K § 15 odst. 3

Žádáme úpravu odst. 3:

„Pokud posouzení podle odstavce 2 prokáže, že v případě stanovení dodatečných podmínek podle odstavce 1 má množství znečišťujících látek vypouštěných zařízením **významný** kvantifikovatelný nebo měřitelný účinek na životní prostředí, úřad v integrovaném povolení pro dané zařízení stanoví způsob monitorování koncentrace dotčených znečišťujících látek v přijímajícím prostředí, pokud není toto monitorování již zajištěno podle jiného právního předpisu“.

Odůvodnění:

S ohledem na skutečnost, že každá emise znečišťující látky má kvantifikovatelný či měřitelný účinek, navrhuje toto v textu doplnit kritériem významnosti.

Tato připomínka je zásadní.

15. K § 15b odst. 1

Žádáme úpravu odst. 1:

„(1) V případě vypustí odpadních vod do kanalizace úřad při určování emisního limitu příslušného zařízení ~~může přihlednout~~ **přihledne** k čisticímu efektu čistírny odpadních vod za předpokladu...“.

Odůvodnění:

Pokud budou splněny zákonné podmínky, neměl by být prostor pro správní uvážení, pro které navíc chybí další kritéria.

Tato připomínka je zásadní.

16. K § 15b

Žádáme v textu zákona doplnění/vyjasnění ve vztahu k provozovatelům výrobních zařízení, kteří jsou zároveň provozovateli čistírny odpadních vod, na kterou jsou odpadní vody zavedeny k dočištění a následně vypuštěny do recipientu.

Odůvodnění:

Tato situace není v návrhu zohledněna, ani v důvodové zprávě blíže vysvětlena – to považujeme za nezbytné, jelikož se jistě nebude jednat o výjimečný případ.

Tato připomínka je zásadní.

17. K § 15c

Žádáme v textu zákona o vyjasnění možnosti opětovného udělení pro případ krize způsobené mimořádnými okolnostmi.

Navržené znění: „Výjimku podle odstavce 1 nelze udělit na dobu delší než 3 měsíce. Pokud důvody pro udělení výjimky trvají, může být ~~prodloužena nejvýše o 3 měsíce~~ **opakovaně prodloužena, vždy však nejvýše o 3 měsíce, až do doby, než důvody pro udělení výjimky pominou.**“.

Odůvodnění:

Krize způsobená mimořádnými okolnostmi, které provozovatel zařízení a členské státy nemohou ovlivnit, jak je uvedeno v § 15c odst. (1), může trvat i delší dobu, než je uvedeno v navrhovaném odst. (3), proto by bylo vhodné udělit výjimku po celé „krizové“ období.

Tato připomínka je zásadní.

18. K § 15e

Žádáme v textu vyjasnit, které povinnosti vyplývající z § 15e budou stanoveny jako podmínky v integrovaném povolení a budou tedy vykazovány krajskému úřadu v rámci roční zprávy o plnění podmínek IP.

Odůvodnění:

Toto vyjasnění je zásadní pro správné plnění povinností provozovatelů.

Tato připomínka je zásadní.

19. K § 15e odst. 6

V informačním systému navrhujeme zveřejňovat pouze certifikáty, případně zprávy z auditů.

Odůvodnění:

Základní („relevantní“) informace budou pravděpodobně zveřejňovány v rámci ročních zpráv o plnění podmínek provozu (viz předchozí připomínka) – tj. požadavek na zveřejnění bude naplněn.

Tato připomínka je zásadní.

20. K § 15e odst. 3 písm. d) a odst. 7 až 9

Žádáme odstranění § 15e odst. 3 písm. d) a dále celé odst. 7 až 9.

Návrh § 15e odst. 3 písm. d) a odst. 7 až 9 po úpravách:

~~„d) soupis chemických látek obsažených v nebezpečných látkách přítomných v zařízení nebo z něj emitovaných samostatně, jako složky jiných látek nebo jako součást směsí, se zvláštním ohledem na látky splňující kritéria uvedená v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006 a látky, na něž se vztahují omezení uvedená v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006, a posouzení rizik dopadu těchto látek na lidské zdraví a životní prostředí, jakož i analýzu možností jejich nahrazení bezpečnějšími alternativami nebo omezení jejich používání nebo emisí;~~

~~(7) Provozovatel zařízení je povinen systém environmentálního řízení přezkoumávat v intervalech stanovených v certifikačním dokumentu, s cílem zajistit, aby byl tento systém trvale vyhovující, přiměřený a účinný. Na základě výsledků tohoto přezkumu provozovatel zařízení systém environmentálního řízení v případě potřeby aktualizuje. Informace o provedeném přezkumu provozovatel zařízení uvede ve zprávě o plnění podmínek integrovaného povolení podle § 16a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Provozovatel zařízení do 15 dnů od provedení aktualizace zašle úřadu aktualizované informace uvedené v tomto systému, které jsou relevantní pro zveřejnění podle odstavce 6.~~

~~(8) Provozovatel zařízení je povinen zajistit provedení auditu systému environmentálního řízení ve třetích podle věty třetí, a to auditorem, kterým je subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 nebo environmentální ověřovatel s akreditací nebo licencií ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení (ES) č. 1221/2009. Předmětem auditu je ověřování, zda jsou systém environmentálního řízení a jeho provádění v souladu s požadavky uvedenými v odstavcích 2 až 4. Audit systému environmentálního řízení musí být proveden nejméně každé 3 roky, s tím, že v případě prvního auditu musí být do dne uvedení zařízení do provozu proveden první stupeň auditu s kladným výsledkem.~~

~~(9) Informace o provedeném auditu provozovatel zařízení uvede ve zprávě o plnění podmínek integrovaného povolení podle § 16a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. V případě, že ze závěrů auditu vyplývá nezbytnost aktualizace systému environmentálního řízení, zašle provozovatel zařízení úřadu do 6 měsíců ode dne obdržení zprávy z auditu aktualizované informace uvedené v tomto systému, které jsou relevantní pro zveřejnění podle odstavce 6.“~~

Odůvodnění:

V souladu s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2008/98/ES, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 a (EU) 2024/1785 za účelem zjednodušení vybraných požadavků a snížení administrativní zátěže, podporujeme zrušení povinnosti vedení chemického seznamu a povinnosti provádět audit EMS. Tyto úpravy představují konkrétní a racionální krok ke snížení administrativních nároků kladených na podniky.

Ačkoli transpozice stávajícího znění směrnice by formálně zajistila splnění povinností vyplývajících z práva EU, její přijetí v nezměněné podobě by znamenalo uložení zbytečné regulatorní zátěže v době, kdy Evropská komise sama navrhuje rozsáhlé úpravy směřující k jejímu snížení. Ponechání

nadbytečných povinností by tak bylo nejen neefektivní, ale i v rozporu s aktuálními prioritami EU zaměřenými na posilování konkurenceschopnosti podniků a odstraňování nadměrné administrativy.

Je proto nezbytné, aby česká legislativa reflektovala probíhající vývoj na úrovni EU a byla s ním v maximální možné míře sladěna. Přizpůsobení národní úpravy těmto změnám—při plném respektování platných závazků—zabrání tomu, aby české podniky čelily neodůvodněné a krátkodobé administrativní zátěži, která by byla v přímém rozporu se strategií Evropské komise zaměřenou na její snižování.

Tato připomínka je zásadní.

21. K § 15e odst. 3 písm. f) a § 15f

Žádáme odstranění § 15e odst. 3 písm. f) a dále § 15f.

Návrh § 15e odst. 3 písm. f) a § 15f po úpravách:

„f) plán transformace uvedený v § 15f.

§ 15f

Plány transformace

~~(1) Provozovatel zařízení, v němž probíhá některá z činností uvedených v bodech 1 až 4, 6.1 písm. a) a 6.1 písm. b) v příloze č. 1 k tomuto zákonu, je povinen zahrnout do 30. června 2030 do svého systému environmentálního řízení podle § 15e orientační plán transformace:~~

~~(2) Plán transformace podle odstavce 1 obsahuje informace o tom, jak provozovatel zařízení transformuje zařízení v období 2030 až 2050, aby přispěl ke vzniku udržitelného, čistého, oběhového a klimaticky neutrálního hospodářství účinně využívajícího zdroje do roku 2050, včetně případné významné průmyslové transformace ve smyslu § 15g, v souladu s požadavky stanovenými v aktu Evropské komise v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 27d odst. 5 směrnice 2010/75/EU, ve znění směrnice 2024/1785/EU.~~

~~(3) Dotčení provozovatelé zařízení zajistí, aby auditor uvedený v § 15e odst. 8 nejpozději do 1 roku po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 posoudil soulad plánů transformace uvedených v odstavci 1 s požadavky stanovenými v aktu Evropské komise v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 27d odst. 5 směrnice 2010/75/EU, ve znění směrnice 2024/1785/EU.~~

~~(4) Provozovatel zařízení, v němž probíhá některá z činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, s výjimkou činností uvedených v odstavci 1, zahrne plán transformace do svého systému environmentálního řízení v návaznosti na přezkum závazných podmínek integrovaného povolení podle § 18 odst. 3 po zveřejnění rozhodnutí o závěrech o nejlepších dostupných technikách po 1. lednu 2030.~~

~~(5) Plán transformace podle odstavce 4 obsahuje informace o tom, jak provozovatel zařízení změní zařízení v období let 2030 až 2050, aby přispělo ke vzniku udržitelného, čistého, oběhového a klimaticky neutrálního hospodářství do roku 2050, v souladu s požadavky stanovenými v aktu~~

Evropské komise v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 27d odst. 5 směrnice 2010/75/EU, ve znění směrnice 2024/1785/EU.

~~(6) Dotčení provozovatelé zařízení zajistí, aby auditor uvedený v § 15e odst. 8 nejpozději do 1 roku od dokončení přezkumu podle § 18 odst. 3 posoudil soulad plánu transformace uvedeného v odstavci 4 s požadavky stanovenými v aktu Evropské komise v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 27d odst. 5 směrnice 2010/75/EU, ve znění směrnice 2024/1785/EU.~~

~~(7) Pokud jsou dvě nebo více zařízení pod kontrolou téhož provozovatele nebo pokud jsou tato zařízení pod kontrolou různých provozovatelů, kteří jsou součástí téže společnosti, mohou být tato zařízení v rámci České republiky zahrnuta do jednoho plánu transformace.~~

~~(8) Pokud již byly určité prvky plánů transformace vypracovány v souladu s jinými právními předpisy a jsou v souladu s požadavky uvedenými v odstavcích 2 až 6, lze v plánu transformace odkázat na příslušné dokumenty.~~

~~(9) Plán transformace, jeho aktualizace a výsledky posouzení podle odstavců 3 a 6 se zveřejňují v informačním systému integrované prevence jako součást informací uvedených v systému environmentální řízení podle § 15e odst. 6. Ustanovení § 15e odst. 7 věta poslední a § 15e odst. 9 věta poslední se použijí obdobně.“~~

Odůvodnění:

V souladu s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2008/98/ES, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 a (EU) 2024/1785 za účelem zjednodušení některých požadavků a snížení administrativní zátěže, podporujeme zrušení povinnosti vypracovávat transformační plány jako součást EMS. Tato úprava reflektuje jak záměr evropského legislativního procesu, tak potřebu snížit nadbytečné povinnosti, které podnikům nepřinášejí přidanou hodnotu úměrnou jejich nákladnosti.

Ačkoli transpozice dosavadního znění směrnice by formálně vedla k naplnění závazků vyplývajících z práva EU, její přijetí v současné podobě by v praxi znamenalo uložení nadbytečné regulační a administrativní zátěže v okamžiku, kdy Evropská komise sama navrhuje zásadní revizi dané úpravy s cílem tyto povinnosti zmírnit. Zavádění požadavků, které mají být na úrovni EU v nejbližší době zrušeny či významně přepracovány, by bylo neefektivní, ekonomicky neodůvodněné a zároveň v přímém rozporu s cílem Komise posílit konkurenceschopnost evropských podniků prostřednictvím snížení administrativních bariér.

Z těchto důvodů je nezbytné přizpůsobit českou legislativu aktuálnímu a předvídatelnému vývoji na unijní úrovni. Takový postup je plně slučitelný s platnými závazky a zároveň zabrání tomu, aby české podniky čelily přechodné, avšak zbytečně zatěžující regulaci, která by odporovala strategii Evropské komise zaměřené na snižování administrativní zátěže. Z našeho pohledu je nelogické do zákona navrhopat zavedení nástrojů, které budou následně zrušeny nebo upraveny ještě během legislativního procesu schvalování této novely zákona.

Tato připomínka je zásadní.

22. K § 18 odst. 2

Upozorňujeme, že pravděpodobně chybí vazba na přezkum dle § 15g.

23. K § 19a odst. 6

Žádáme odstranit z odst. 6 odkaz na § 18 odst. 2 písm. b) a c) následovně:

„(6) Změna zařízení se vždy považuje za podstatnou v případě, že zahrnuje výjimku z úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami podle § 14b nebo vyplývá z výsledků přezkumu závazných podmínek integrovaného povolení provedeného podle § 18 odst. 2 písm. ~~b)~~ až d) nebo f), odstavce 3 nebo odstavce 4, s výjimkou přezkumu provedeného na základě odstavce 2 písm. c), je-li jeho důvodem jiná změna zvláštních právních předpisů⁶⁾, která může mít vliv na závazné podmínky provozu stanovené v integrovaném povolení, než je změna emisních limitů nebo standardů kvality životního prostředí. Pokud provozovatel zařízení podá samostatnou žádost o udělení výjimky podle § 14b, postupuje se v řízení o změně integrovaného povolení obdobně podle § 3 až 15.“

Odůvodnění:

Navrhované znění § 19a odst. 6, podle něhož se změna zařízení vždy považuje za podstatnou i tehdy, pokud vyplývá z přezkumu integrovaného povolení podle § 18 odst. 2 písm. b) až d) nebo f) (a dalších odstavců), považujeme v části vztahující se k § 18 odst. 2 písm. b) a c) za nepřiměřené a neodpovídající smyslu institutu „podstatné změny“.

Přezkum podle § 18 odst. 2 písm. b) a c) může v praxi vést k úpravám, jejichž dopad na životní prostředí je nulový nebo pozitivní (např. bezpečnostní opatření, technická upřesnění, změny vyvolané jinou legislativní úpravou bez vazby na emisní limity či standardy kvality ŽP). Paušální automatické podřazení těchto případů pod režim podstatné změny by vedlo k neodůvodněnému prodlužování řízení, zvýšení administrativních nároků na provozovatele i správní orgány a zatížení systému bez odpovídající přidané hodnoty z hlediska ochrany životního prostředí.

Zákon již obsahuje obecnou definici a kritéria pro posouzení, kdy se jedná o podstatnou změnu, která umožňují správnímu orgánu aplikovat přísnější režim tam, kde je to věcně odůvodněné skutečným dopadem změny na životní prostředí. Není proto nezbytné a ani účelné, aby právní úprava předem a bez rozlišení stanovila, že každá změna vyplývající z přezkumu podle § 18 odst. 2 písm. b) a c) musí být vždy podstatná.

Navrhujeme ponechat automatickou „podstatnost“ pouze pro případy, kde je tento postup věcně odůvodnitelný a předvídatelný, tj. zejména pro situace spojené s udělením výjimky z úrovní emisí spojených s BAT podle § 14b a pro přezkumy vedoucí k úpravám, které typově souvisejí s emisními požadavky a mohou mít významný vliv na životní prostředí (v původním konceptu zejména § 18 odst. 2 písm. d)). Tím se zachová ochranná funkce přísnějšího režimu pro relevantní případy, aniž by docházelo k paušálnímu rozšiřování režimu podstatné změny i na změny bez negativního environmentálního dopadu.

Tato připomínka je zásadní.

24. K § 37

Upozorňujeme na chybu v důvodově zprávě, kde je možnost uložení pokuty dle § 37 odst. 5 písm. b) do 5 mil Kč.

25. K § 37 odst. 5

Požadujeme výslovně vyloučit přestupky nově uvedené v odst. 1 z odst. 3.

Odůvodnění:

Pokud budou v integrovaných povoleních stanoveny podmínky dle § 15e a dojde k porušení těchto povinností, není zřejmé, zda dojde k přestupku dle § 37 odst. 1 písm. h) až m) nebo dle odst. 3. Toto je třeba v textu vyjasnit.

Tato připomínka je zásadní.

26. K § 37 odst. 6

Navrhujeme upravit znění doplňovaného ustanovení § 37 odst. 6 takto:

„(6) Za přestupek podle odstavce 3 a 4 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč nebo v případě zvlášť závažného porušení příslušné povinnosti až do výše 3 % ročního obrátu dotčeného provozovatele zařízení v Evropské unii v účetním roce předcházejícím roku, v němž je pokuta ukládána; **zvlášť závažným porušením povinnosti se rozumí porušení povinnosti mimořádně velkého rozsahu nebo opakování, představující vážná rizika pro zdraví nebo životní prostředí.**“.

Odůvodnění:

V návaznosti na transpozici změny článku 79 směrnice (EU) 2024/1785, který nově požaduje v případě nejzávažnějších porušení předpisů uložení nejvyšší sankce odvozené z ročního obrátu dotčeného provozovatele, doporučujeme za účelem zvýšení právní jistoty provozovatelů zpracovat do příslušného ustanovení rovněž vymezení zvlášť závažného porušení povinností, navazující na vysvětlující komentář uvedený v recitálu č. 51 směrnice (EU) 2024/1785.

Tato připomínka je zásadní.

27. K příloze č. 1

Navrhujeme doplnit nový novelizační bod 82. Následující novelizační body se přečíslovají.

Návrh po úpravách:

82. V příloze č. 1 poznámka na konci přílohy zní:

“Poznámka:

Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektované nebo výrobní kapacitě anebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Je-li ve stejném zařízení provozováno několik činností, které spadají pod týž popis činnosti zahrnující prahovou hodnotu, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají. **Redundantní kapacity výstupů technických a technologických jednotek instalovaných ve stejném zařízení se sčítají v procentuálním poměru, kterým se podílejí na celkové projektované nebo výrobní kapacitě zařízení anebo celkovém výstupu průmyslové**

činnosti. Pokud jde o činnosti v oblasti nakládání s odpady, použije se tento výpočet na úrovni činností 5.1, 5.3 písm. a) a 5.3 písm. b).”.

Odůvodnění:

Za účelem zajištění bezpečného a plynulého provozu jsou průmyslová a energetická zařízení obvykle projektována s redundantními kapacitami instalovaných technických a technologických jednotek. Dle stávajícího znění poznámky k příloze č. 1 zákona, jsou však tyto redundantní kapacity započítávány pro účely stanovení prahové hodnoty zařízení (provozu), i když ze své povahy neovlivňují celkovou projektovanou výstupnou kapacitu zařízení. Doporučujeme proto doplnit poznámku v příloze č. 1 tak, aby bylo zřejmé, že výpočet prahových hodnot se vztahuje k celkové projektované nebo výrobní kapacitě zařízení a instalované technické a technologické jednotky mají být započítávány pouze do výše tohoto celkového výstupu. Započítáváním redundantních technických a technologických jednotek dochází ke stanovení nadhodnocených celkových prahových hodnot zařízení, přesahujících technologické možnosti posuzovaného provozu.

Tato připomínka je zásadní.

28. K příloze č. 2

Z navržené právní úpravy není jednoznačné, že v případech, kdy s ohledem na technickou charakteristiku zařízení bude nutno vyžádat výjimku z BAT v době do doby vydání nových Závěrů o BAT, bude postupováno podle stávajícího znění zákona. Podle bodu 3. přechodných ustanovení se pro stávající spalovací zdroje uplatní §14 b) týkající se vydávání výjimek z BAT v případech zde uvedených (a)-c)) a mělo by být jednoznačně zřejmé, že v případě, že tento stav nenastane, bude postupováno podle znění zákona platného před vydáním novely zákona a Zásady dle přílohy č. 2 se neuplatní.

Žádáme, aby v rámci novely bylo explicitně vyjasněno, v jakých případech bude postupováno dle Přílohy č. 2, respektive zda tato Příloha č. 2 bude uplatňována až pro výjimky udělované po vydání nových Závěrů o BAT, tj. po 1.červenci 2026.

Odůvodnění:

Zásady pro udělování výjimek z BAT uvedené v Příloze č. 2 k zákonu se vztahují k §14b). (Úřad může v konkrétních případech odchylně od § 14a stanovit emisní limity vyšší než úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami). Mělo by být jednoznačné, že Zásady a prováděcí rozhodnutí, kterým bude upravena metodika pro vydání výjimek se uplatní k výjimkám, které budou udělovány na základě rozhodnutí o závěrech o BAT zveřejněných po 1. červenci 2026. V současné době je v této problematice postupováno dle metodických pokynů MŽP, které podrobně rozpracovávají postup v případě hodnocení výjimek z BAT. Mělo by být jednoznačné, že monitoring do příjímacího prostředí se bude vztahovat až k výjimkám z BAT, vydaných podle nových Závěrů o BAT, které budou vydány po 1. červenci 2026 – pokud nebudou uplatněny body a) a c) bodu 3. přechodných ustanovení.

Tato připomínka je zásadní.

29. K čl. II – Přejídné ustanovení uvedené v odst. 16

Navrhujeme úpravu roku z 2027 na 2030.

Návrh po úpravách:

„16. Provozovatelé zařízení, v nichž jsou prováděny činnosti uvedené v příloze č. 1 k zákonu č. 76/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a která byla uvedena do provozu do 1. července 2027~~30~~, jsou povinni zpracovat a zavést systém environmentálního řízení podle § 15e odst. 1 zákona č. 76/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 1. července 2027, s výjimkou zařízení uvedených v bodě 8.“

Odůvodnění:

V souladu s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2008/98/ES, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 a (EU) 2024/1785 za účelem zjednodušení vybraných požadavků a snížení administrativní zátěže, a rovněž v souladu se stanoviskem RP ČR, podporujeme prodloužení lhůty pro implementaci EMS až do roku 2030. Tento přístup reflektuje nejen připravovanou úpravu evropské legislativy, ale také praktické potřeby podniků, které by dřívější termín implementace zatěžoval neúměrnými náklady a organizačními nároky.

Ačkoli transpozice dosavadního znění směrnice by formálně vedla k naplnění povinností vyplývajících z práva EU, její přijetí v této podobě by zároveň znamenalo zavedení nadbytečné regulační zátěže v situaci, kdy Evropská komise sama navrhuje významné změny směřující ke snížení administrativních povinností a k posílení konkurenceschopnosti podniků v EU. Zavádění dřívějšího a přísnějšího termínu implementace – přestože je na úrovni EU již navrženo jeho odložení – by proto bylo nejen neefektivní, ale i v rozporu se směřováním evropské politiky.

Je proto nezbytné, aby česká legislativní úprava reflektovala aktuální vývoj na úrovni EU a byla v maximální možné míře sladěna s očekávanými změnami. Takový postup je plně slučitelný s platnými závazky a současně zajistí, že české podniky nebudou vystaveny neodůvodněné a přechodné administrativní zátěži, která by odporovala strategii Evropské komise zaměřené na její snižování.

Tato připomínka je zásadní.

30. K čl. II – Přejídné ustanovení uvedené v odst. 17

Navrhujeme smazat přechodné ustanovení.

Návrh po úpravách:

~~„17. Provozovatelé zařízení, v nichž jsou prováděny činnosti uvedené v příloze č. 1 k zákonu č. 76/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a která byla uvedena do provozu do 1. července 2027, jsou povinni zajistit, aby byl první audit systému environmentálního řízení podle § 15e odst. 8 proveden do 1. července 2027, s výjimkou zařízení uvedených v bodě 8.“~~

Odůvodnění:

V souladu s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2008/98/ES, 2010/75/EU, (EU) 2015/2193 a (EU) 2024/1785 za účelem zjednodušení některých

požadavků a snížení administrativní zátěže, a rovněž v souladu se stanoviskem RP ČR, podporujeme zrušení povinnosti provádět audit EMS. Tento krok odpovídá trendu evropské legislativy směřujícímu ke snižování neefektivních regulačních nároků a představuje konkrétní opatření, které sníží administrativní a finanční zátěž podniků, aniž by tím došlo k oslabení samotné funkčnosti EMS.

Ačkoli transpozice dosavadního znění směrnice by formálně znamenala splnění závazků vyplývajících z práva EU, její přijetí v nezměněné podobě by zároveň vedlo k uložení nadbytečných a krátkodobě neudržitelných povinností. Evropská komise totiž v rámci připravované revize výslovně počítá s významným zjednodušením těchto požadavků, a to s cílem snížit administrativní zátěž a podpořit konkurenceschopnost podniků. Zavádět povinnost auditu EMS nyní, tedy v době, kdy je na úrovni EU navrženo její zrušení, by bylo nejen neefektivní, ale i v přímém rozporu s aktuální strategií Komise.

Je proto nezbytné, aby česká legislativa reflektovala probíhající vývoj na úrovni EU a byla s ním v maximální možné míře konzistentní. Přizpůsobení národní úpravy očekávaným změnám — při plném respektování platných závazků — zajistí, že české podniky nebudou vystaveny zbytečné administrativní zátěži, která by byla v rozporu s deklarovaným cílem Evropské komise tuto zátěž snižovat.

Tato připomínka je zásadní.